

Makacs élet

*Elbódít és élve elnyel ez a júniusi virágzás.
Most harmincnégy éves vagyok.
Nem keresem többé a közelséget, és nem hiszem,
hogy meg lehetne beszélni azt, ami történik.
Három katonai helikopter húz el a ház felett.
Minden a legnagyobb rendben.*

*A fa koronáját sűrű pókháló szövi be.
Nincs rajta semmi más, a levelek rég elfogytak.
Furcsa kísértet-menyasszony.
Az ágakról áttetsző gömböcskék függnék.
Tele vannak hernyókkal.*

*Fényes, fekete taxik egymás hegyén-hátán.
A metrómegálló falára vetített koreai táj.
Esik a hó, lassan beborítja a bambuszágakat.
Kis nő sziluetdje, turbánná tekert kendővel.
Összehajtott kartondobozokat cipel.*

*Dolgozik bennünk a makacs élet.
Mintha lenne még időnk.
Mintha egyszer majd átléphetnénk a levegőbe,
és elmehetnénk innen.*

London Bus No. 2022

*Fák alá húzódunk be az eső elől.
A felhők sötétek, a horizonton
élénksárga csík.
Szívdobogás, remegés, szorítás.
Nem értem, talán csak így oldódik fel
benned valami nagy feszültség.
A szavak most is elkésnek.*

*Indiai öregasszony, botjával int
a busznak. Apró konty, szorosan
összefogva a feje búbján,
fölötte kifordult esernyő.
Valahogy ismerős, azt hiszem,
a nagymamámra emlékeztet.*

*Levelek csapódnak a szélvédőnek,
porzik az eső, nem látni,
hol vagyunk. Bizonytalan körvonalak,
talán lakótelepek betonblokkjai,
felüljárók, egy elsötétült vidámpark.*

*Konzervdobozba zárva szeljük át
a külvárosokat. Sokan vagyunk,
egymáshoz préselnek a kanyarok.
Lecsorgó pára, gyereksírás, izzadság,
ázott kabátok szaga. Vízcseppek
egy kopasz fekete fejen.*

*Hová megyünk?
Fékezésnél összetorlódnak a kontinensek.
Nem tudni, hol kezdődik egy test,
és hol ér véget.*